

17 Νοεμβρίου 1973 – 2016... Μνήμη Πολυτεχνείου

Στα παλληκάρια που' πεσαν στην άνιση την πάλη
δόξα τούς πρέπει και τιμή μες σε χιλιάδες χρόνια!
Μα και σε σας που ζήσατε, για να χαρείτε πάλι
ολάκαιρη την Λευτεριά, την άμφωτη κι αιώνια!...

Γιοφύλλης Φ., «Εδώ Πολυτεχνείο»

Η 17^η Νοεμβρίου είναι μέρα μνήμης θυσίας. Μια μέρα – προσκύνημα στο βωμό της θυσίας εκείνων που μας ξαναθύμισαν πως η ελευθερία γεννιέται μέσα από το δάκρυ και το θάνατο. Ο αγώνας του Πολυτεχνείου μας υπενθυμίζει πως κάθε αλλαγή στην κοινωνία απαιτεί συλλογικότητα. Απαιτεί αυθορμητισμό και αυτοθυσία της νεανικής ψυχής, που αψηφά το θάνατο και μάχεται ψυχή τε και σώματι.

Η πάλη ήταν σίγουρα άνιση. Μα υπήρχε τόλμη, υπήρχε και ψυχή. Μέσα από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου οι μαθητές του σχολείου μας έγιναν κοινωνοί της θέλησης των νέων που διέλυσαν τα σκοτάδια της Χούντας και ύψωσαν την φωνή τους να ακουστεί. Κι αυτή η φωνή, δεν είναι μια φωνή του παρελθόντος. Είναι μια φωνή που ακούγεται δυνατή στο σήμερα.

